

казва: „Въ него (Слово-то) бѣ животъ и животъ-тѣ бѣ свѣтина за чловѣцы-тѣ.“ (Евангеліе отъ Иоан. I. 4.) —

Тукъ ясно се вижда какъ пѣрвоначялно-то Слово былъ и е Богъ; а понеже и чловѣкъ „созданный по образу и по подобію Божію“ има слово: то и спорядъ него уприличява се Богу. За да представимъ горѣизложено-то по ясно, и за да опредѣлимъ значеніе-то на дума-та „Логика“ по точно: — мы смы длѣжни пѣрвенъ да изложимъ на кѣсичко слѣдующы-тѣ философическы и психологическы обьясненія, които, по нашему мнѣнію, сѣ неизбѣжно-нужни; и които могатъ да послужатъ като предварителни понятія на Логика-та (като наука).

За духъ-тѣ, умъ-тѣ, разумъ-тѣ и душѣ-тѣ, като предмети на Логика-та.

§. 2.

(Священно-то Писаніе ни проповѣдва че когато Богъ сътворилъ вселеннѣ-тѣ, реклъ въ шестій день: „Да сошворимъ чловѣкъ по образу нашешу и по подобію“ (Бытіе I. 26.) По нататакъ е казано: *И созда Богъ чловѣкъ отъ прѣшъ и въдѣхна въ лицешо му диханіе жизни, и шѣй стѣнѣ чловѣкъ живъ въ душа-ша.*“ (Бытіе II. 7.)

Като получилъ слѣдователно чловѣкъ отъ Богѣ — своего Создателя, „диханіе жизни“, или животно-то диханье: то и се уприличилъ Нему; и — приелъ таковимъ способомъ *Слово-шо Божіе.*

За да може по лесно и по ясно да се разумѣе пѣрвоначялно-то значеніе на дума-та „слово“ или „λόγος“ и „ουός“ или *умъ* и тѣхно-то близко сродство: то мы смы длѣжни да изложимъ слѣдующее: